

25 sierpnia, piątek, godz. 19.30
Kościół OO. Augustianów, ul. Augustiańska 7

Jordi Savall

vielle d'archet, rebec & rebab

Dimitri Psonis

oud, santur, saz & perkusja

DIALOGUE DES ÂMES – DIALOG DUSZ

Dimitri Cantemir

(1673–1723)

LE LIVRE DE LA SCIENCE DE LA MUSIQUE

(Księga wiedzy muzycznej)

Utwory muzyki otomańskiej z „Livre de la Science de la Musique” Dimitrie Cantemira w dialogu z tradycjami ormiańskimi, greckimi, sefardyjskimi i zachodnioeuropejskimi – Hiszpania, Francja, Włochy. Ottoman music from „Livre de la Science de la Musique” by Dimitrie Cantemira in a dialogue with Ormian, Greek, Sephardic and Western-European traditions – Spain, France, Italy.

I

Alba (Castellón / Berbère)

Erotókritos – Danse byzantine

Nastaran (Naghma instr.) – Traditionnel (Afghanistan)

Azat astvatsn & Ter kedzo – Plainte arménienne

Koniali – Chanson dansée turque et grecque

II

El Rey Nimrod – Séfarađe (Istanbul)

La Quarte Estampie Royal – Anonyme (ca. 1300)

Lamento di Tristano – Italien trecento

Der makām-ı Uzzäl Sakîl “Turna” Semâ’î – Mss. D. Cantemir (324)

III

Rotundellus (CSM 105) – Alfonso X Le Sage

Menk kadj tohmi – Traditionnel arménien

Paxarico tu te llamas – Séfarađe (Sarajevo)

Der makām-ı Räst “Murass’a” uşüleş Düyek – Mss. D. Cantemir (214)

IV

Der makām-ı Hüseyinî Sakil-i Ağa Rızâ – Mss. D. Cantemir (89)

Chahamezrab – Anonyme (Perse)

Alagyeaz & Khnki tsar – Traditionnel arménien

Saltarello – Trecento mss. (Italie, XIIIe siècle)

*Koncert zorganizowany przy wsparciu Departamentu Kultury Parlamentu Katalonii oraz Instytutu Ramona Llull
A concert organized with the support of Department of Culture of the Catalonia Parliament and the Institute of Ramon Llull*

JORDI SAVALL – ur. w 1941 roku w Barcelonie, studiował najpierw grę na wiolonczeli, później, pod wpływem koncertu swego wielkiego rodaka – Pabla Casalsa, poświęcił się badaniom nad muzyką dawną, sposobami jej wykonywania oraz literaturą. W krótkim czasie został znaczącym badaczem i interpretatorem muzyki sprzed roku 1800. Jordi Savall uznawany jest za inicjatora działań na rzecz zainteresowania wiołą da gamba. W 1974 roku wraz z żoną Montserrat Figueras zgromadził w Bazylei kilku najlepszych solistów wykonujących muzykę dawną, tworząc tym samym zespół Hespèrion XXI, który, w zmieniającej się obsadzie, realizuje szeroką gamę projektów. Wokalne uzupełnienie zespołu stanowi założona w 1987 roku przez Jordiego Savalla w Barcelonie La Capella Reial de Catalunya. Spośród innych grup działających pod kierownictwem artysty należy wymienić m.in. założony w 1989 roku Le Concert des Nations, pierwszy specjalny zespół zorientowany na muzyków i muzykę z Francji. Nieprzebrana jest liczba utworów odkrytych ponownie przez Jordiego Savalla i wprowadzonych przezeń na estrady, podobnie jak liczba dostępnych nam dzisiaj znakomitych nagrań.

DIMITRI PSONIS – w wieku 14 lat rozpoczyna swoją karierę, początkowo jako gitarzysta. Z czasem jego zainteresowania kierują się w stronę „rembetiko”, ludowej muzyki wykonywanej na buzuki. W wieku 18 lat podejmuje naukę gry na tradycyjnym indyjskim instrumencie santur pod kierunkiem mistrza Tasosa Diakoyorgisa i jednocześnie studiuje kompozycję pod opieką dyrygenta i kompozytora Yannisa Ioanidisa. W wieku 20 lat zostaje członkiem grupy „Opistodromiki Compañia”, w której występuje śpiewaczka Elefteria Arvanitaki. W zespole tym gra na takich instrumentach, jak buzuki, santuri, marimba i kontrabas.

W okresie późniejszym przenosi się do Madrytu, gdzie uzyskuje dyplom z wyróżnieniem z zakresu gry na instrumentach perkusyjnych przyznany mu przez Wyższe Konserwatorium Muzyczne w Madrycie. Poszerza swe umiejętności perkusyjne pod kierownictwem profesorów Konserwatorium w Amsterdamie: Roberta van Sijck (marimba) oraz Gary’ego Burtona (wibrafon). Równolegle w tym samym Konserwatorium studiuje muzykę współczesną u Yannisa Xenakisa oraz pedagogikę u Mari Tominaga. Współpracuje regularnie z Orkiestrą Symfoniczną w Madrycie, Orkiestrą Miasta Madryt, Chórem Hiszpańskiego Radia i Telewizji, zespołem muzyki współczesnej „Círculo”, grupą perkusyjną Konserwatorium w Madrycie, a także zakłada kwartet „Krusta”, trio marimbowe „Acroma” oraz sekstet perkusyjny „P’ An-Ku”. W chwili obecnej znany jako jeden z najlepszych w świecie

specjalistów od gry na santurze, zapraszany jest regularnie do współpracy przez Jordiiego Savalla oraz Hespèrion XXI, jak również przez formacje muzyki dawnej, takie jak Orkiestra Barokowa z Limoges, Mudéjar, Camerana Iberia etc. Przez 8 lat był członkiem zespołów prowadzonych przez Javiera Paxariño oraz Eliseo Parra. Od 1993 roku akompaniuje katalońskiej pieśniarce Marii del Mar Bonet, a od 2001 roku Ariannie Savall. Brał udział w nagraniu ścieżek dźwiękowych do licznych filmów, a także współpracował z takim trupami teatralnymi, jak „Dagoll Dagom”, „Centro Dramático Nacional” oraz „Compañía Nacional de Teatro Clásico” kierowaną przez Adolfo Marsillacha. W 1997 roku tworzy swój własny zespół „Metamorphosis”, z którym nagrywa płytę CD pod tym samym tytułem wyróżnioną pięcioma gwiazdkami oraz nagrodą Goldberga. Metamorphosis jest zespołem o charakterze otwartym, grupującym od 4 do 15 muzyków, wśród których wyróżniają się Ross Daly oraz Pedro Estevan. Od chwili swego powstania zespół Metamorphosis wystąpił na najważniejszych festiwalach i w najbardziej prestiżowych salach zarówno w Hiszpanii, jak i we Francji, Holandii czy też Grecji.

26 lutego 2011 roku Dimitri Psonis był gościem honorowym podczas koncertu *La Magia de las Danzas (Magia tańca)*, który stanowił część cyklu koncertów upamiętniających 10. rocznicę powstania orkiestry Ensemble XXI w aragońskiej miejscowości Monzón, Huesca.

KOŚCIÓŁ OO. AUGUSTIANÓW (ŚW. KATARZYNY). Świątynię tę ufundował król Kazimierz Wielki dla zakonu augustianów, sprowadzonych z Pragi. Budowę ukończono dopiero z końcem XIV wieku. Obok Kościoła Mariackiego należy do niezwykle interesujących przykładów gotyckiej architektury Krakowa. W kościele św. Katarzyny skrytykowały się najczystsze formy gotyku. Prezbiterium świątyni, opięte potężnymi skarpami, sprawia wrażenie lekkości i wysmukłości. Wnętrze posiada układ bazylikowy z wydłużonym prezbiterium, w którym znajduje się wczesnobarokowy ołtarz główny z obrazem *Mistyczne zaślubiny św. Katarzyny* pędzla krakowskiego malarza Andrzeja Wenesty, działającego w I połowie XVII wieku. Od strony północnej przylegają do kościoła gotyckie krużganki. Zdobią je cenne malowidła (XIV–XVI wiek), wśród których należy wspomnieć *Chrystusa w grobie* i wizerunki Matki Boskiej Pocieszenia ze świętymi: Mikołajem z Tolentino i Augustynem (w osobnej kaplicy).

Michał Rożek